

Η ΒΑΣΑΝΙΣΜΕΝΗ ΖΩΗ ΕΝΟΣ ΕΞΟΡΙΣΤΟΥ

Ο Μ. ΝΑΠΟΛΕΩΝ ΣΤΗΝ ΑΓΙΑ ΕΛΕΝΗ

Η γύψινη μάσκα του Μ. Ναπολέοντος νεκρού.

Ο Χούντσον ποτέ δεν αποζαλούσε τον μεγάλο εξοριστό «Αυτοκράτορα», γιατί τότε θα ήταν απορριμμένος να του παρήσχη ανάλογες τιμές, πράγμα που το απέφευγε όσο μπορούσε.

Μία φορά, ο Λόου, προκειμένου να δώσει στο σπίτι του μία γιορτή, έστειλε, μεταξύ των άλλων, μία πρόσκληση και στον Ναπολέοντα, τον οποίο αποζαλούσε άπλοο «στρατηγό».

Ο Ναπολέον πήγε το προσκλητήριο και μόλις είδε αυτή τη λέξη γράψε στον κομιστή και του είπε γεμάτος όργη:

—Είνε βλακώδες, πολύ βλακώδες αυτό! Δεν έχω να σου δώσω καμιά απάντηση...

Και δεν πήγε στη γιορτή.

Γιὰ να αποδείξει πόσο άνοητος ήταν πραγματικά ο Χούντσον, παραθέτουμε παρακάτω απόσπασμα από μία αναφορά του προς τον Υπουργό των Αποικιών της Αγγλίας, έξω από υιοθετημένες φράσεις και πράσινα φασόλια που είχαν σταλεί για γιορτίνα σ' έναν από τους αποζαλωθείς του εκπτώτου αυτοκράτορος:

«...Διερωτώμαι, γράμμιε σοβαρότητα ο Λόου, μήπως αυτά τα άσπρα και πράσινα φασόλια που έφτιασαν χρέις έχουν σχέση με τη λευκή σημαία των Βουθώνων, με την πράσινη στολή του στρατηγού Ναπολέοντος και με τα ρούχα των ύληρετών του!...»

Σ' αυτό το κεφάλαιο όμως δεν ήταν άνοητος και ο προστάτης του Λόου, ο υπουργός των Αποικιών της Αγγλίας λόρδος Βαθούστ.

Ο Βαθούστ είχε διατάξει όπως η προς τον Ναπολέοντα επιστολή, λογοδοτώντας από τον δεσπομολάτσα του, επίσης δε είχε στείλει από την Αγγλία ειδήσει, γιγλωδίονα για να περιχρίσουν με αυτό το μέρος στο οποίο έκανε ο εξοριστός τον περιπάτο του!...

Όταν δε ο Βαθούστ επέληροσηθή ότι η κατοικία του Ναπολέοντος στην Άγια Ελένη είχε γεμίσει από ποικιλίες, έγραψε στον διοικητή Λόου τα εξής κομμάτι:

... τον, χαιρόμενοι όταν βλέπωσιν την δυνατυχίαν του πληροίον παραδίδονται εις την άνωταιαν, όκνησίαν, όργην, άκρασίαν και μέθην και έν γένει εις κάθε ουραράν έπιθυμίαν σαρκικήν...»

Και το βιβλίο αυτό, ύστερ' από την περιγραφή των διαφόρων γάσεων της άγονίας που δοκίμασε ο άνθρωπος για να λειτουργήσει από την έπιδραση του Σατανά, τελειώνει μ' ένα κεφάλαιο γεμάτο γολών και καλοσύνη.

Αξιοθετώ τώρα τον συγγραφέα του «Πνευματικού Καθρέφτου» πως παρουσιάζει τον έννοστο και δικαιο νεκρό:

«Είς το ύαρόν τον πρόσωπον λάμπει ή έσωτερική ήσυχία, ή θεία παραμυθία και ή ένισχυσις του Άγιου Πνεύματος, το όποιον κατοικεί εις την καρδίαν του. Τα όματιά του και ή καρδιά είνε προσηλωμένα εις τον ουρανό. Όλη ή όψις του διεννεί το τί φρονεί ή ψυχή του, λέγουσα: Έγώ έπιθυμώ να χορησθώ από του πάματος και να μένω με Χριστόν...» Ο Σατανάς, τότε, βλέπων τα τοιαύτα, κατασχρμμένος φρονεί μακράν...»

Κάτι τέτοια βιβλία πρέπει να τα θεωρούμε ζευμήλια. Μέσα στις ζιτρινισμένες σελίδες τους, πάλλει ή ψυχή των προπάλατον μας, ή ψυχή των άπλων και γενναίων αυτών ανθρώπων που άγωνίζονταν να ζήσουν και να πεθάνουν τίμιοι και ένάρετοι.

Ο φρομερός Χούντσον Λόου και τα άπάνθρωπα μέτρα του κατ' τη Μ. Ναπολέοντος. Τά μικρότερα του εξοριστού αυτοκράτορες. Τά «άσπρα» και τά «πράσινα» φασόλια. Ο Ναπολέον κι' οι ποικιλίες. Μία τερατώδης όσση και βλακώδης ύπερβία. Πείνα και κρύο. Οι κατ' ασκίαι του Χούντσον. Η φρουρά του εξοριστού. Μία έξωφρενική έκδραση κατασκήπου.

Όταν ο Μ. Ναπολέον έγραψε έξοριστός στην Άγια Ελένη, όσοι θα περνούσε τά τελευταία χρόνια της ζωής του, έτέθη υπό την επίτηρησι του Λόουος διοικητού Χούντσον Λόου, ό όποιος του φρονόταν πάντα με έντελώς άνάμωστο και σκληρό τρόπο.

Γι' αυτό το λόγο, ο Ναπολέον, δέν έζώνεσε ζωδιών τον Χούντσον Λόου, τον άποζαλούσε δεσπομολάτσα του, έλεγε ότι ήταν άνοητος και γεμάτος άνοησις και ότι ήτο κακός και άβελος άνθρωπος.

«Θά σάς στείλω ιδιαίτερη επιστολή σχετικά με τις σοβαρές ένδοχλήσεις που παρέχουν στον Ναπολέοντα οι ποικιλίες ποικιλίες, οι όποιαι κατέκλυσαν το οικημά του.»

Φρονώ όμως ότι ο ποικιλιασμός των ποικιλιών όφειλεται στην άμέλεια των ύληρετών, την όποια πιθανώς ένθαρούνει και ό ίδιος ο Ναπολέον, για να βρισκή άφορμής να παραπονείται...»

Η Άγγλική Κυβέρνησις προς διαπορήν του Ναπολέοντος και της πεντηκονταμελούς συνάσειας του παρής άριζίας έτησίαν έπισημοήρησε 8.000 άγγλικών λιρών. Έπειδή όμως στην Άγια Ελένη όλα τά είδη ποικιλόντοσαν πανάκριβα, ο Χούντσον έπρότεινε να αξιηθή ή έπισημοήρησι κατά το ένα τρίτο, να γίνη δηλαδή 12.000.

Κατόπι όμως, είτε επειδή έλιθε σχετικώς διαταγή από τους άνωτέρους του, είτε γιατί μετανόησε για τη γενναιοδωρία του, ο Χούντσον άρχισε να κίνη παρατηρήσεις στον οίκονομο του αυτοκράτορος για τί μεγάλη κατανάλωσι του κρασιού και του χρέιτος και ήλάττωσε τις μεριδές των ύληρετών του Βοναπάρτου.

Ο Ναπολέον, ό όποιος έφρονίζε πολύ για τους ύληρετές του, όταν είδε ότι ή τροφή του έπαυον δέν τους έπαροχόσε, άποκάσισε να ποιήσει τά άσπρα σπύρη του. Μία άλλη φορά, πάλιν, μόλις ο αυτοκράτορας έλαβε πως είχε έναντιηθεί ή καύση ήη, διατάξε να πάνον το κρεβάτι του και να το βάλουν στη φωτιά!...

Για να μη δραστηριόθ ο Ναπολέον από τον τόσο της έξορίας του, έστρωσεέδρες διαρκώς σ' άπόστασι μιας ντουφεκιές από το κατάκρημα του ένα σπύρημα για ένας λόγος.

Όλη ή προφύρεσι αυτή άφρορεότο επί πλέον από στρατιωτικά άποσπάσματα και ή νευγεριστές περιπέτειες περνούσαν σχεδόν μυστικά στην πόρτα του οικημάτις του Βοναπάρτου.

Στο λιμάνι, έξέ άλλον, του νησιού ήταν άκαρποβοηθίμενος ολόκληρος στόλος και στις γιορτές άπέσε περιπολοίον διαρκώς φρεγάδες, ή όποιες δέν έπέτρεπαν σε κανένα πλοίο να προσεγγίση στην Άγια Ελένη.

Παρ' όλα αυτά, ο Χούντσον βασανίζόταν καθημερινώς από το φόβο μήπως δραστηριόθ ο φοβερός έξοριστός και γι' αυτό ήσαν έσδιάρα τον άσθητό της φροσύης.

Ο Ναπολέον είχε δεχτεί τον Χούντσον στο κατάκρημα του μονάχι στην άρχη, έξέ φροσύσε σέ διάστημα τριών μηνών. Κατόπι όμως, βλέποντας με τί είδους άνοητο είχε να κίνη, απέφευγε και να συναντάται μαζί του.

Ο Χούντσον περιόρισε πολύ γι' αυτό, αλλά μη ικανοποιή να κίνη και τίποτε, περιόρισε στο να τριγυρνά νύχτα και μέρα γύρω από το οικημα του αυτοκράτορος και να τον έπιβλέπει.

Όταν ο Ναπολέον άρρώσθησε κάποτε και δέν φρονόταν, όπως πάντα, στο παρόδημο του δωμάτιου του, ο Χούντσον του άπέστειλε ένα έγγραφο, στο όποιο, μεταξύ άλλων, έγραφε:

«Ο Άγγλος αξιωματικός ή υπηρεσίας έχει διαταγή να βλέπη κάθε μέρα τον αιχμάλωτο. Αν σκεπώς ο Ναπολέον δέν παρουσιασθή στο παράθυρο του μέχρι της δεκάτης προηίνης ώρας, ο αξιωματικός όφειλε να κινή διατάξ βίας στο δωμάτιο του!...»

Ο Ναπολέον, στον όποιο άνακοινώθηκε το περιεχόμενο του έγγραφου αυτού, άπάντησε ότι τά μέτρα αυτά ήσαν άτιμα και ότι δέν θα διάταξε και να πεθάνη άσθια, να' αυτοκτονήρη δηλαδή, για να γλυτώση άπ' τις βαρβαρότητες και τις άπαυθροπείες των Άγγλων.

Κατόπι αυτού, ο διοικητής φροήθηκε μήπως ο αυτοκράτορας πραγματοποιή την άπειλή του και δέν τόλμησε να τον ένδοχλήρησει.

Έδωσε κατωχία διαταγή στους κατακλιότους του να περιεφρονται διαρκώς γύρω από το οικημα του έξοριστού, προσπαθώντας να τον ίδιούν, και να του άναφέρουν τά άποτελέσματα των έννεργειών του.

Παραθέτουμε παρακάτω, γάμιν περιεργείας, άπόσπασμα έκδρασεως ένός απ' αυτούς τους κατακλιότους προς τον Χούντσον Λόου:

20 'Α π ρ ι λ ι ο υ 1 8 2 0. — Ο Ναπολέον έξαναλοθιλή να παραμένη άόριστος. Δεν τον έχω δει από εις 15 του μηνός.

24 'Α π ρ ι λ ι ο υ. — Νομίζω ότι σήμερα είδα τον Ναπολέοντα Βοναπάρτη ν' άκονίζη τα έξυφάρια του.

28 'Α π ρ ι λ ι ο υ. — Χρέις έμεινα όλόκληρος επί ένα δωδεκάωρο για να μπόρσω να ιδώ τον Ναπολέοντα Βοναπάρτη στον κρηπου του ή στα παράθυρα του, αλλά δέν μπόρεσα να καταφέρω τίποτα.»

Ο Χούντσον Λόου